

καὶ πρὸ πάντων τὴν ἰατρικὴν. Ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν Ἑλλάδα πάντες καὶ ἐξασκούντες τὴν ἐπιστήμην τοῦ Ἱπποκράτους, ἐνησχολήθησαν οὐχ ἥττον συντιθέντες καὶ πολλὰ βιβλία περὶ χημείας, φυσικῆς καὶ φυσικῆς ἱστορίας, καθὼς καὶ διάφορα συγγράμματα ἄλλα φιλοσοφικὰ καὶ φιλολογικὰ.

Ἡ τέχνη τῆς ἰατρικῆς παρ' αὐτοῖς εἶχε σκοπὸν οὐ μόνον τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων, ἀλλ' ἦτο ὡσαύτως τὸ μέσον τῆς διαδόσεως καὶ εὐγενῶν ἰδεῶν καὶ ἐξόχων αἰσθημάτων. Χάριν τῆς ἐπιστήμης, ἦν ἐξήσχουν πολλακίς ὑπὸ εὐγενοῦς φιλανθρωπίας, οἱ ἱατροὶ ἠξιοῦντο φιλοφρονεστάτης ὑποδοχῆς παρὰ τῶν διαφόρων τάξεων τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς τιμίας δὲ διαγωγῆς, ὡς καὶ διὰ τῶν θελγῆτρων εὐγλωττίας τινος διδακτικῆς, ἐνήργουν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν συμπολιτῶν, γινόμενοι, οὕτως εἰπεῖν, ἱεροκήρυκες τῆς ἀγάπης τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἔχοντες, τρόπον τινά, πᾶσαν οἰκίαν ὡς ἄμβωνα, πᾶσαν δὲ οἰκογένειαν ὡς ἀκροατήριον. Εἷς τῶν φιλανθρώπων τούτων ἱατρῶν ἦτο καὶ ὁ Μιχαὴλ Χρησταρῆς ἐξ Ἰωαννίνων. Διότι ὡς ἐπιτήδειος φιλολόγος ἐγένετο γνωστός εἰς τὸ δημόσιον καὶ διὰ τῆς μεταφρά-